

סיפור

ועשה חסד עם אדני אברהם ... (בראשית כ"ד, י"ב)

... צריכים לידע שלפעמים, כשה' יתברך עוזר לו שמתנוצץ לו איזה התנוצצות ורואה איזה התקרבות, אף על פי שבאמת הוא התקרבות אמתי מאתו יתברך והוא חסד גדול ונפלא שה' יתברך מפליא חסדו עמו, אף על פי כן אל יטעה שכבר הוא סמוך וקרוב לה' יתברך ולהתורה ולהצדיקים; כי צריך לידע שכל מה שהוא מקורב ביותר, עדיין הוא רחוק מאד מאד, כי לגדולתו אין חקר ואי אפשר להסביר זאת היטב, אבל אף על פי כן צריך לידע שהישועה והחסד של כל התקרבות והתקרבות כל שהוא, הוא חסד נפלא כי הוא התקרבות אמתי וישועותו לנצח. אך אף על פי כן, עדיין רחוק ממנו מאד תכלית ישועתו וצריך עדיין להיות עומד ומצפה הרבה לישועתו יתברך, עדי יזכה להושע בשלמות לצאת ממה שהוא צריך לצאת ולהתקרב למה שהוא צריך להתקרב...

ומי שמסתכל היטב, יכול לראות בעניין אברהם עצמו, כי גם אחר כך שהושיעו ה' יתברך וצוהו אל תשלח ידך וכו' ונצל יצחק, תכף אחר כך היה מהרהר למצוא זווגו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, ואחר כך כשנתבשר שנולדה רבקה וראה גם ישועה זאת אבל עדיין היא מרחוק מאוד, כי היא בת יום אחד ויצחק כבר בן שלושים ושבע שנה. ואחר כך בא לביתו ומצא שמתה אשתו הצדקת שרה אמנו ולא היה לו מקום לקברה כי אם בטורח גדול שעזרו ה' יתברך בנס נפלא להוציא מערת המכפלה מעפרון החתי. ואחר כך, כשעזרו ה' יתברך גם בזה הוכרח להשתדל ולבקש הרבה הזיווג של יצחק שתבוא לביתו, כאשר האריכה התורה הקדושה בזה באריכות לספר כל אשר עבר בזה, כי היו צריכים נסים גדולים ונוראים מאד לזה להוציא את רבקה מבית בתואל ולבן להביאה ליצחק להעמיד תולדות שיצאו עדת ישראל בעולם. וכן כל מה שעבר אחר כך על יצחק שהיתה אשתו עקרה וכו' ובפרט מה שעבר על יעקב יותר מכולם וכו' ובכל פעם עזרם ה' יתברך הרבה. (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן - ה')

(שיבחי הר"ן, כ"א)

© בעניין תאוות אכילה היה לרבינו הקדוש ז"ל, בקטנותו, מלחמה גדולה ויגיעה גדולה מאד קודם ששברה, כי בתחילה לא היה משגיח כלל לשבר תאוות אכילה, כנזכר לעיל. אחר-כך רצה לשבר תאוה זו, והיה קשה וכבד עליו מאד מאד. וכל-כך היה קשה עליו שבירת תאוות אכילה, עד שנדמה לו, שכל התאוות יוכל לשבר, מלבד תאוה זו של אכילה, ונדמה לו, שתאוה זו של אכילה בהכרח שתשאר, כי אי אפשר לשברה — כל-כך היה חזק עליו התגברות תאוה זו, ואף-על-פי-כן התגבר עצמו וכפה את יצרו ושבר גם תאוה זו של אכילה לגמרי. וגודל קדושתו בפרישות תאוות אכילה היה מפורסם לעין כל, כי לא היה אוכל כלל, וגם מעט שהיה אוכל, היה בהכרח גדול מאד, והוכרח להכריח עצמו בכל הכוחות כדי לאכול מעט, כדי שיהיה לו איזה כוח לחיות.

© ואמר, שבתחילה התחיל לשבר תאוות אכילה, דהיינו שהיה מכריח עצמו והרגיל עצמו לאכול פחות ממה שהיה אוכל תחילה, וכשנעשה רגיל בזה, שיאכל פחות מקודם, ראה שגם עדיין יש לו תאוה בזאת האכילה, אף-על-פי שהיא פחותה מקודם — והתחיל שוב לשבר תאוותיו ולאכול עוד פחות מזה, ואחר-כך ראה שגם זה תאוה — ואכל עוד יותר פחות, וכן אחר-כך ראה, שגם בזה יש לו תאוה עדיין — ואכל עוד יותר פחות; ובדרך זה נהג, עד שהייתה אכילתו פחותה ומעוטה מאד בתכלית הצמצום והמיעוט, אשר אי אפשר לבאר. ואחר-כך ישב עצמו, שאף-על-פי שאכילתו מעוטה מאד, אף-על-פי-כן עדיין יש לו תאוה בזה המעט שאוכל — והתגבר עצמו ושבר התאוה גם בזה המעט, עד ששבר תאוות אכילה לגמרי, ויצא מהתאוה לגמרי בתכלית הקדושה, עד שלא היה לו שום תאוה, כלל וכלל לא.

© ובין כך ובין כך, שהיה פורש עצמו כל-כך מהאכילה, מחמת זה לא היה יכול עוד לאכול כלל, וכפי הנראה מדבריו היה, שאחר-כך היה לו כוח לאכול בקדושה בלי תאוה כלל, אפילו אם היה אוכל הרבה, אבל כבר לא היה יכול לאכול מחמת רגילותו, שהרגיל עצמו באכילה פחותה ומעוטה מאד.

© ואמר, שאחר-כך על הים, בעת שנסע לארץ-ישראל, אז ראה שאין לו שום חיות משום דבר, אזי הכריח עצמו לאכול קצת, ומאז והלאה הורגל לאכול קצת; אבל קודם לזה לא היה אוכל אפילו אכילה פחותה כזו, כי באמת גם אחר-כך, אחר שהיה על הים, הייתה אכילתו גם-כן מעוטה מאד מאד, ומקודם גם שיעור פחות כזה לא היה אוכל. ובעניין הנסיעה שלו לארץ-ישראל, יש הרבה לספר. גודל היסורים העצומים והקשים מאד מאד, שהיה לו בהליכה ובחזרה, וגודל היגיעות והמסירות-נפש וריבוי המניעות, שהיה לו קודם שזכה לבוא לארץ-ישראל, ויבואר כל זה בקונטרס מיוחד לקמן, בעזרת השם יתברך, אפס קצהו ולא כולו, כי אי אפשר לבאר הכל.

ארץ ישראל

(אוצר היראה - מ"ח)

✿ עיקר שלמות תיקון הקבורה הוא בארץ-ישראל, כי עיקר גזרת המיתה היה בשביל תיקון המדמה שנאחז בו זוהמת הנחש שהוא בלבול המדמה, שאי אפשר להזדכך מזה בשלמות כי-אם על-ידי המיתה שנגזרה אז, כי על-ידי המיתה והקבורה תתבלה הזוהמה וייקום בגוף חדש בתחיה, שאז יהיה חידוש העולם שלעתידי, ואז תתרבה ותתגדל האמונה בתכלית השלמות, בבחינת חזשים לבקרים רבה אמונתך, שנאמר העיקר על עת התחיה שאז יהיה חידוש העולם. ועל-כן, עיקר תיקון הקבורה הוא בארץ-ישראל, כי כל חידוש העולם אחר התחיה יהיה בבחינת ארץ-ישראל, ועל-כן המתים שבארץ-ישראל חיים תחילה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי עיקר בירור ותיקון המדמה שנעשה על-ידי המיתה והקבורה, הכל הוא על-ידי בחינת ארץ-ישראל, שכל קדושתה הוא בחינת תיקון המדמה שהוא שלמות האמונה.

✿ ועל-כן, אברהם אבינו - שהוא היה הראשון שגילה קדושת ארץ ישראל - קנה הנחלה הראשונה בארץ-ישראל בשביל מקום קבורה, שהוא קדושת מערת המכפלה (לקוטי הלכות - הלכות ספר תורה ד' - אות כ').

(מספר אבי הנחל - מכתב ע"ג)

בעזרת ה', ערב שבת קודש ט"ז תמוז, תשכ"ה.

לכבוד לבי וחיותי, מר... החביב בעיני ה' כאשה לבעלה, בגלל גודל תוקף תאוותו ותשוקתו לדבק עצמו בהחכם האמת, הקיים לנצח ומגן על ישראל לדור דור, להעלות כולם מעמקי תהום, מתכלית הירידה מתכלית גשמיות דגשמיות, לעילא ולעילא מכל הרוחניות. יהי ה' מגן בעדך וירפא אותך ויחזק כחך ואת ביתך בגוף ונפש לאורך ימים.

עיקר כבוד וגדולת המלכות הוא על-ידי ענוה דייקא. וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר, מתפשט מלכותו ביותר. כי כן דרך המלכות, בכל פעם, שצריך שיקדים ענוה לכבודו וגדולתו. ובכן במקום גדולתך, שם אני מוצא ענוותנותך, לבוא ולדבר לפניך, את אשר ישים ה' תחת הקולמוס. דע והאמן כי מעת תחילת הווייתך בבטן אמך נגזר עליך מאת הבורא שתהיה נשיא על ישראל. כדי שתרחם על עם ה' ברחמנות האמתית. ובגודל שכלך הישר ולשונך הצח והמפואר, תודיע ותלמד העם, את האמת הפלא והנורא, אשר הופיע ה' לנגד עיניך, בכמה סיבות וגלגולים נפלאים בהשגחתו, בדרך נס ופלא, זה כשבע שנים. ותפתח עיניהם ולבם של ישראל, שכולם יראו ויבינו האמת האמתית, הגנוז והצפון ונעלם מעין כל שהוא עיקר החיות וקיום כל הבריאה. וממנו תצמח הגאולה האחרונה לנו ולכל העולם כולו, שכולם יכירו וידעו את ה': ויתנו לו כתר מלוכה.

כבר דיברנו קצת מעניין קשר האחדות והאהבה אשר עשה בינינו, אשר באמת לא נמצא בכל העולם, אנשים אחים, נאמנים, אמתיים כמותנו. מאת ה' הייתה זאת מן השמים. ואנחנו צריכים לשמור עצמנו מאד, שלא תפגום האהבה חס-ושלום, אפילו כחוט השערה. כי ראוי לנו, לאחוז עצמנו בהאהבה, ביתר שאת ויתר עוז, מחמת שזכינו, שיהיה לנו חלק בפרסום והתגלות שם הצדיק האמת בעולם, אשר בזה תלוי עיקר תקוותינו, תקוננו וגאולתנו השלמה ותיקון כל העולם.

המעתיק

רצון וכיסופין

(אוצר היראה - רצון וכיסופין, כ-כא)

❖ עיקר ההשתוקקות והרצון להשם יתברך הוא בלילה, בבחינת "אזכרה נגינתי בלילה וכו'" (לקוטי הלכות - הלכות הכשר כלים ד' - אות ל'. ועיין אוצר היראה - אור וחשך - אות ל"ב).

❖ עיקר השארת הדעת של הצדיק האמת גם אחר הסתלקותו מדור לדור לנצח הוא על-ידי הארת הרצון הקדוש, כי הבעל דבר והסטרא אחרא מתגברים מאד בכל דור ודור. כנגד אלו הבאים לקבל את הדעת הקדוש הזה. על-כן עיקר התיקון על-ידי הארת הרצון שמכניס בהם, שאיך שיהיה על כל פנים, יהיה רצונם וכסופם וגעגועם וחשקם חזק תמיד להשם יתברך. ועל-ידי זה מחזקים ומקיימים לבל יפלו לעולם. וזה בחינת מה שנסתלק משה בשבת במנחה, שאז מאיר רעוא דרעוין [רצון שברצונות], בחינת הארת הרצון הנייל; שעל-ידי זה עיקר השארת הדעת הקדוש לנצח (לקוטי הלכות - הלכות פדיון בכור ה' - אות ט"ז).

עצות

(ליקוטי עצות - תלמוד תורה, ל"ד)

❖ על-ידי התורה ועל-ידי הצדיקים, זוכין לשלום. שיהיה שלום בין ישראל ושיהיה שלום לכל אדם במידותיו, היינו שלא יהיה מחולק במידותיו ובמאורעותיו, שלא יהא לו חילוק בין בטיבו בין בעקו, תמיד ימצא בו השם יתברך.

תפילה

(לקוטי תפילות א', ל"ג)

● רבונו של עולם. זכני לעסוק בתורתך הקדושה תמיד, ועל-ידי-זה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום, כמו שכתוב "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". ותעזרני לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ואזכה

לקיים כל התרי"ג מצוות דאורייתא וכל המצוות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם. ואפילו המצוות שאי אפשר לכל אדם לקיימם עכשיו, תזכני ללמוד ולהגות בהם ולקיימם ברוחניות על-ידי עסק התורה, ועל-ידי כלליות של עמך ישראל, על-ידי עוצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך, ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול, עד שנהיה אנחנו כולנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים כאיש אחד...

שיחות

(דיבורים ושיחות ממורינו ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל - ד')

❖ [אוי ווי...] אי אפשר לספר בפרוטרוט הכל, אבל העיקר אתחיל לספר מה שעבר עלי, מה שהשם יתברך רחם עלי וסבב סיבות שאזכה להתקרב לרבינו הקדוש.

❖ אני למדתי בישיבה בטבריה על קבר רבי מאיר בעל-הנס, היא עומדת בין השדות וההרים, ואני אהבתי לצאת לטייל בין ההרים והשדות עוד לפני שהתקררתי לרבינו. וכשנעשיתי בן שבע עשרה שנה היה לי מלחמות קשות מאד עם היצר הרע, מה עושים? אני עוד לא ידעתי מרבינו, אז השם יתברך סבב שיצאתי מהישיבה להחצר לקחת כוס תה, ובחצר עמד פח אשפה, וראיתי שמה שמות: זה היה ספר ישן בלי כריכה, בלי התחלה, בלי סוף - שמות.

❖ נו, אני הייתי ירא-שמים, אז בשביל שלא יהיה הספר בבזיון בתוך זבל, לקחתי את הספר על מנת לזרוק אותו לגניזה בישיבה. טרם שזרקתי את הספר לגניזה, ראיתי ששם הספר 'השתפכות הנפש'... 'השתפכות הנפש' - זה עשה עלי רושם, אני היה לי געגועים להשתפך נפשי להשם, אז אולי זה טוב לפני, וגם-כן אני הייתי רגיל לקרוא בהרבה ספרי מוסר, ספרי חסידות, אבל לא ראיתי ספר כזה ששמו 'השתפכות הנפש'. אז חשבתי בדעתי: אולי זה טוב בשבילי, אולי זה השגחה מהשם יתברך שיהיה לי זה הספר.

❖ אז התחלתי לקרוא. קראתי דף אחד... ותכף ראיתי שזה בשבילי טוב מאד, שזה מן השמים. ראיתי שזה חסד מהשם יתברך שזכיתי למצוא זה הספר, כי כל דיבור היה בשבילי, ושאלתי לכבוש כל המלחמות כל מה שאני סובל; אז לא זרקתי את הספר לגניזה, ולקחתי אותו וגנבתי את עצמי מהישיבה להשדה בין ההרים עם הספר, והתחלתי לקרוא בספר...

אחינו בית ישראל

☞ ונהר יוצא מעדן: זה בחינת צדיק יסוד עולם (לקוטי מוהר"ן ב, ס"ו)

☞ ונהר יוצא מעדן: הוא בחינת שיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, שהוא בחינת השיר שלעתיד (לקוטי מוהר"ן ב, ח')

☞ י', י"ק, יק"ו, יקו"ק: הוא בחינת שיר פשוט, כפול וכו', כמובא בתיקונים (תיקון כ"א), שהוא עולה כולו ע"ב.

☞ ובתוך זה השם של הצדיק האמת, מלושב ומשותף שמו יתברך (לקוטי מוהר"ן ב, ס"ז)

☞ נ נח נחמן נחמן בגמטריה קטנה עם הכולל, עולה ע"ב

☞ מכל המאמרות הקדושות האלו, מובן בבירור שהנהר היוצא מעדן, הוא הצדיק יסוד עולם שהוא רבינו נחמן זיע"א, הוא בעצמו השיר פשוט, כפול, משולש, מרובע שיתער לעתיד, כמובא בתיקוני זוהר

סגולה נפלאה להגיד ולשיר
נְיָ נְחֵם נְחֵמן מְאוּמָן

לזכות לכל הישועות